

Диспозитив

Член 3 от Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, изменена с Директива 97/11/ЕО на Съвета от 3 март 1997 година и с Директива 2003/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 година трябва да се тълкува в смисъл, че оценката на въздействието върху околната среда, която същият предвижда, не включва оценка на въздействието на разглеждания проект върху стойността на материалните придобивки. При все това, доколкото са пряка икономическа последица от въздействието върху околната среда на публичен или частен проект, илустративните вреди са обхванати от преследваната с посочената директива цел за защита.

Съгласно правото на Съюза и без да се засягат по-малко ограничителните норми на националното право в областта на отговорността на държавата, обстоятелството, че в нарушение на споменатата директива не е извършена оценка на въздействието върху околната среда, по принцип не предоставя само по себе си право на частноправен субект на обезщетение на чисто илустративните вреди, причинени поради обезценяването на стойността на недвижимия му илот вследствие на въздействието върху околната среда на споменатия проект. Националният съд обаче следва да провери дали са изпълнени изискванията на правото на Съюза по отношение на правото на обезщетение, и по-специално наличието на пряка причинно-следствена връзка между твърдяното нарушение и претърпените вреди.

(¹) ОВ С 319, 29.10.2011 г.

Решение на Съда (втори състав) от 14 март 2013 г. (преюдициално запитване от Augstākās tiesas Senāts — Латвия) — Valsts ieņēmumu dienests/Ablessio SIA

(Дело С-527/11) (¹)

(ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Членове 213, 214 и 273 — Идентифициране на данъчнозадължените лица по ДДС — Отказ за предоставяне на идентификационен номер по ДДС с мотива, че данъчнозадълженото лице не разполага с материални, технически и финансови средства за упражняване на декларираната икономическа дейност — Законсъобразност — Борба срещу данъчните измами — Принцип на пропорционалност)

(2013/С 141/10)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākās tiesas Senāts

Страни в главното производство

Жалбоподател: Valsts ieņēmumu dienests

Ответник: Ablessio SIA

Предмет

Преюдициално запитване — Augstākās tiesas Senāts — Тълкуване на член 214 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета

от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) във връзка с член 273 от същата директива — Национално законодателство, което предвижда възможността да бъде отказано вписване в регистъра на данъчнозадължените лица по ДДС, ако съответното лице не предостави информация или предостави невярна информация относно своите материални, технически и финансови възможности за осъществяване на декларираната икономическа дейност — Отказ за вписване в регистъра на данъчнозадължените лица по ДДС на основание невъзможност на това дружество да упражнява декларираната икономическа дейност

Диспозитив

Членове 213, 214 и 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност следва да се тълкуват в смисъл, че се противопоставят на това данъчната администрация на държава членка да откаже предоставянето на идентификационен номер по данъка за добавената стойност на дружество с единствения мотив, че според тази администрация то не разполага с материални, технически и финансови средства за упражняване на декларираната икономическа дейност и че притежателят на части от капитала на това дружество вече е получавал многократно такъв номер за дружества, които никога не са упражнявали реално икономическа дейност и части от капитала на които са били прехвърлени скоро след предоставянето на този номер, без въпросната данъчна администрация да е установила въз основа на обективни данни, че съществуват сериозни индикации, даващи възможност да се заподозре, че предоставеният идентификационен номер по данъка върху добавената стойност ще бъде използван по измален начин. Запитващата юрисдикция следва да извърши преценка дали тази данъчна администрация е представила сериозни индикации за съществуването на опасност от измама по главното дело.

(¹) ОВ С 6, 7.1.2012 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 14 март 2013 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder) — Германия) — Agrargenossenschaft Neuzelle eG/Landrat des Landkreises Oder-Spree

(Дело С-545/11) (¹)

(Обща селскостопанска политика — Регламент (ЕО) № 73/2009 — Член 7, параграфи 1 и 2 — Модулация на директните плащания, предоставяни на земеделските стопани — Допълнително намаление на сумите на директните плащания — Валидност — Принцип на защита на оправданите правни очаквания — Принцип на недопускане на дискриминация)

(2013/С 141/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder)